

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/78/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113229702
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tichý
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5113229702.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tichého a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Jany Kotrčovej, vo veci navrhovateľa: M. D., nar. XX.XX.XXXX, t. č. Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Leopoldove, právne zastúpeného spoločnosťou Burian & partners, s.r.o., so sídlom Žilina, V. Tvrdého 819/1, IČO: 47 254 483, proti odporcovi: PUBLISHING HOUSE, a.s., so sídlom Žilina, Jána Milca 6, IČO: 46 495 959, právne zastúpenému spoločnosťou HADBÁBNA & spol., advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Žilina, Prielohy 1012/1C, IČO: 47 249 722, v konaní o náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 20.000,- eur, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 2C/253/2013-86 zo dňa 19.10.2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť odporcovi trovy odvolacieho konania vo výške 119,85 eur, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku k rukám právneho zástupcu odporcu.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom návrh navrhovateľa zamietol a uložil mu povinnosť nahradiť odporcovi trovy právneho zastúpenia vo výške 358,01 eur na účet právneho zástupcu odporcu.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd oprel o ustanovenia § 11, § 13 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka. Okresný súd dôvodil tým, že právo na ochranu osobnosti prináleží každej fyzickej osobe. Výpočet jednotlivých zákonom chránených zložiek osobnosti sa v citovanom ustanovení uvádza príkladmo. Takže popri práve na ochranu života, zdravia, občianskej cti, svojho mena a prejavov osobnej povahy možno sem zaradiť aj právo na ochranu osobnej slobody, osobného súkromia, svojej podoby, pseudonymu atď. Z hľadiska poskytnutia ochrany nie je významné, či neoprávnený zásah bol spôsobený zavinene či nezavinene, alebo vedomie či nevedome. Nevyžaduje sa ani vyvolanie následkov, stačí, že neoprávnený zásah bol spôsobilý vyvolať ohrozenie alebo narušenie chránených práv osobnosti fyzickej osoby. Okresný súd mal nepochybne preukázané, že v Žilinskom večerníku vyšiel dňa 08.01.2013 článok v znení: „V A. zabil syn svoju matku.“ „V posledný januárový deň zastrelil v rodinnom dome v A. 46-ročný M. svoju 67-ročnú matku S.. Staršia žena zraneniam podľahla a matkovrah si momentálne odpykáva trest za mrežami. V tomto prípade pravdepodobne úradoval alkohol.“

Okresný súd po vykonanom dokazovaní došiel k záveru, že žalovaný článok je dostatočne anonymizovaný. Navrhovateľ, ktorý sa domáha nemajetkovej ujmy, v ňom nie je označený ani priezviskom, ani menom, ani inými identifikačnými údajmi. V článku je len údaj 46-ročný M. a toto označenie je veľmi generické. Navrhovateľ nemohol byť nijakým spôsobom identifikovaný v radoch bežnej verejnosti. Žilinský večerník sa vydáva v pôsobnosti mesta Žiliny a blízkeho okolia. Okresný súd ďalej poukázal na to, že článok má zanedbateľný rozsah, je veľmi stručný a podľa názoru súdu neobsahuje nepravdivé tvrdenia. Navyše sa v článku nekonštatovalo, že by navrhovateľ bol vrahom. Konštatuje sa v tomto článku, že určitý 46-ročný, resp. neurčitý 46-ročný M. mal zabiť svoju matku.

V článku bolo použité slovo zabiť, nie zavraždiť. Tretím osobám, ktoré nemali o konaní navrhovateľa vedomosť z iných zdrojov, je teda takáto osoba celkom neznáma a neurčitá. Zverejnením článku tak nemohlo dôjsť k neoprávnenému zásahu do práv navrhovateľa v tom zmysle, že by bola znížená jeho česť a osobná dôstojnosť v spoločnosti. Okrem uvedeného okresný súd zdôraznil, že navrhovateľ nepredložil žiadne dôkazy, z ktorých by vyplývalo, že k zníženiu jeho cti v spoločnosti alebo u blízkych osôb zverejnením článku došlo v takom závažnom a nenapraviteľnom rozsahu, ktorý by si vyžadoval poskytnutie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Samotná skutočnosť, že došlo k zverejneniu článku, takýto záver nijako nepreukázala a neodôvodňovala ani výšku nemajetkovej ujmy, ktorú navrhovateľ požadoval. Jeho tvrdenia, že uverejnením tohto článku došlo k zníženiu jeho cti v spoločnosti, predovšetkým u blízkych osôb, sú len špekulatívne. Okresný súd zdôraznil, že navrhovateľ nepredložil žiadne dôkazy, u ktorých blízkych osôb malo dôjsť k zníženiu jeho cti, resp. neoznačil okruh ľudí, ktorých sa tento článok mohol týkať. Súčasne okresný súd uviedol, že pokiaľ navrhovateľ tvrdil, že zverejnením takéhoto krátkeho marginálneho článku mohlo byť ovplyvnené jeho dokazovanie v jeho trestnej veci, tak toto považoval okresný súd za absolútne tendenčné tvrdenie, ktoré nijakým spôsobom nebolo preukázané. Pokiaľ mal navrhovateľ akékoľvek pochybnosti o priebehu dokazovania v jeho trestnej veci, mohol podľa okresného súdu využiť na to inštitúty trestného práva a mohol sa brániť v rámci trestného konania. Z uvedených dôvodov okresný súd návrh navrhovateľa ako neopodstatnený zamietol.

O trovách konania rozhodoval okresný súd v zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p.. V tomto konaní bol úspešný odporca, ktorého právny zástupca si vyčíslil trovy konania (prevzatie zastúpenia a porada vo veci 91,29 eur; 06.11.2014 písomné podanie vo veci samej, vyjadrenie sa k žalobe 91,29 eur; 19.10.2015 účasť na pojednávaní 91,29 eur) spolu vo výške 273,87 eur. Účtoval si režijný paušál za dva úkony po 8,04 eur a za jeden úkon 8,39 eur, spolu

24,47 eur. Úkony spolu s režijným paušalom 298,34 eur. Okrem toho si právny zástupca účtoval aj DPH 20% v sume 59,67 eur, spolu s DPH 358,01 eur. Okresný súd preskúmal takto vyčíslené trovy konania a zistil, že tieto boli vyčíslené v zmysle ustanovení § 1 ods. 2, ods. 3, § 10 ods. 8, § 13a, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhl. MS SR č. 655/2004, správne bola vyčíslená výška úkonu, počet úkonov a tiež režijný paušál. Okresný súd potom priznal právnomu zástupcovi trovy konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie navrhovateľ, ktorý namietal, že súd došiel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Podotkol, že v žalobnom návrhu uviedol, že článok ho okrem iného osočil pred jeho blízkou rodinou a jeho známymi. Údaje v rozsahu uvedenia krstného mena, veku, obce, kde mal navrhovateľ trvalý pobyt, spolu s kombináciou veku a krstného mena matky navrhovateľa boli dostatočné na jeho identifikáciu v okruhu blízkej rodiny a verejnosti, kde je Žilinský večerník vydávaný. Podľa odvolateľa rozsah článku nie je podmienkou a k zásahu do práv osobnosti môže dôjsť i pomerne krátkym článkom, ktorý je prístupný verejnosti a môže do značnej miery výrazne ovplyvniť osobu, o ktorej je písaný, jej postavenie a status v spoločnosti. Na pravdivosť tvrdení uvedených v článku bolo potrebné prihliadať z pohľadu času, kedy článok vyšiel, t.j. v čase, kedy nebolo vo veci rozhodnuté právoplatným odsudzujúcim rozsudkom. To, že v článku je použitý výraz „zabiť“ a nie „zavraždiť“, nič nemení na skutočnosti, že spolu s týmto termínom je v článku uvedené slovo matkovrah, čo môže vzbudzovať dojem, že sa jedná o vraždu a nie o náhodné, neúmyselné zabitie. Odporca svojím článkom zasiahol do práva navrhovateľa na ochranu osobnosti, čo malo za následok v značnej miere zníženie dôstojnosti fyzickej osoby a jej vážnosť v spoločnosti a mohlo mať aj vplyv na rozhodovanie v trestnej veci. Navrhovateľ bol v článku dostatočne identifikovaný a nebolo ho možné zameniť s inou osobou s rovnakými údajmi a v rovnakom čase, v rovnakej lokalite. V prípade okolností súvisiacich s trestnou činnosťou treba mať na zreteli princíp prezumpcie nevinoty, a to najmä, že o páchatelovi trestného činu je prípustné informovať verejnosť až po právoplatnom odsudzujúcom rozsudku, čo v tomto konaní odporca preukázateľne nedodrжал.

K podanému odvolaniu sa vyjadril odporca, ktorý uviedol, že prvostupňový súd správne posúdil otázku identifikácie navrhovateľa a skutočnosť, že článok vplýval na česť a osobnú integritu navrhovateľa, nie je ničím preukázaná. Navrhovateľ nijako nepreukázal následok ani reakciu okolia, ani závažnosť údajne vzniknutej ujmy, pričom samotný článok môže byť len dôkazom o prípadnom zásahu a nie však dôkazom o následkom takéhoto zásahu. Preto prvostupňový súd za daných okolností správne rozhodol tak, že navrhovateľovi náhradu nemajetkovej ujmy nepriznal, nakoľko neboli splnené podmienky na priznanie tohto výnimočného reparačného inštitútu.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) postupom v zmysle ustanovenia § 156 ods. 3 O. s. p. napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdil v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p..

Podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O. s. p., odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

Podľa ustanovenia § 219 ods. 1 O. s. p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ustanovenia § 219 ods. 2 O. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je však odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania. Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu. Ustanovenie § 212 ods. 2 O. s. p. vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania. Ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania, pričom dôvodmi podaného odvolania je odvolací súd viazaný vždy. Na vady konania pred súdom prvého stupňa prihliadne odvolací súd len vtedy, ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. To znamená, že pokiaľ sa v konaní pred súdom prvého stupňa síce vyskytli vady, ale ktoré nemali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, potom odvolací súd na tieto vady neprihliadne.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa zaoberal len námietkami navrhovateľa uvedenými v odvolaní a procesným postupom prvostupňového súdu predchádzajúcim vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Odvolací súd nezistil v procesnom postupe prvostupňového súdu, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia, také vady, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Stotožniac sa s odôvodnením rozsudku prvostupňového súdu, na ktoré v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 O. s. p. poukazuje, sa v ďalšom zaoberal iba odvolacími námietkami navrhovateľa, pričom ich vyhodnotil ako nedôvodné.

Pokiaľ navrhovateľ tvrdí, že prvostupňový súd z predložených dôkazov nesprávne posúdil skutočnosť, či bol navrhovateľ v spornom článku dostatočne identifikovaný a zverejnením sporného článku došlo k zásahu do jeho zákonom chránených práv a v tejto súvislosti mu vznikol nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, odvolací súd konštatuje, že otázku identifikácie navrhovateľa v článku posúdil prvostupňový súd správne, pretože zverejnený údaj bol natoľko všeobecný, že v očiach verejnosti nemohol akýmkoľvek spôsobom stotožniť osobu navrhovateľa. Aj podľa odvolacieho súdu samotný článok nemohol byť zdrojom, ktorý by mohol vplývať na postoj verejnosti, teda ani na česť navrhovateľa takým spôsobom, ako uviedol navrhovateľ v žalobnom návrhu. Navyše nie je pravdivé ani tvrdenie navrhovateľa, že článok obsahoval údaje o mieste trvalého pobytu navrhovateľa, keďže takýto údaj v uvedenom článku absentuje.

V danom konaní okresný súd správne konštatoval, že samotný navrhovateľ nepredložil a ani nenavrhol vykonať žiadne dôkazy, že k zníženiu jeho cti v spoločnosti, alebo u blízkych osôb skutočne došlo a že takéto zníženie cti bolo spôsobené práve zverejnením predmetného článku. Prvostupňový súd tiež v odôvodnení svojho rozsudku zrozumiteľne poukázal na zamietnutie žaloby z dôvodu neunesenia dôkazného bremena v súvislosti s nesplnením základného predpokladu pre eventuálne priznanie nemajetkovej ujmy, ktorým je predloženie dôkazov o tom, že sporný článok skutočne vyvolal následky, ktoré by dosahovali intenzitu rovnajúcu sa neodstrániteľnému zásahu do osobnej integrity navrhovateľa, ktorú by nebolo možné kompenzovať inak, ako poskytnutím peňažnej náhrady nemajetkovej ujmy. V tomto smere rovnako už prvostupňový súd správne vyhodnotil, že navrhovateľ nijako nepreukázal

reakciu okolia, ani závažnosť údajne vzniknutej ujmy. Za daných okolností preto prvostupňový súd správne rozhodol tak, že navrhovateľovi náhradu nemajetkovej ujmy nepriznal.

Krajský súd preto rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil, vrátane závislého výroku o trovách prvostupňového konania, ktorý vykazuje vecnú správnosť.

O trovách rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 O. s. p., v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že úspešný v odvolacom konaní bol odporca, ktorému prináleží náhrada trov odvolacieho konania vo výške 91,29 eur, a to za 1 úkon právnej služby vyjadrenie k odvolaniu, režijný paušál vo výške 8,58 eur a 20 % DPH vo výške 19,98 eur, spolu 119,85 eur, ktoré si uplatnil. Vo vyčíslení náhrady trov právneho zastúpenia odporcu nezistil odvolací súd žiadne nesprávnosti, a preto mu ich priznal v uplatnenej výške, keď vychádzal z príslušných ustanovení vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, a to najmä z ustanovenia § 1 ods. 2, § 10 ods. 8, § 13a ods. 1 písm. c), § 16 ods. 3 cit. vyhlášky.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok, ak to zákon pripúšťa v lehote dvoch mesiacov od doručenia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).